

Sygn. akt II K 1025/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartosz Kamieniak

Protokolant: Emilia Krzak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 maja 2018 r. 28 sierpnia 2018 r., 4 października 2018 r.

sprawy: **I. Z.**, syna E. i I. z domu K., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że: w nocy z 28/29 września 2017 roku w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do sklepu ogrodniczego (...) S.C. w ten sposób, że uszkodził wkładki zamka do drzwi wejściowych, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, działając na szkodę M. S. i D. F., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie IV Wydział Karny z dnia 24 marca 2015 roku sygn.. IVK 12/15 za umyślne przestępstwo podobne, tj. za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, którą to karę odbywał w okresie od 13 lutego 2014 roku do 18 grudnia 2014 roku, **tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.**

- oskarżonego I. Z. uznaje za winnego tego, że w nocy z 28 na 29 września 2017 roku w P., woj. (...) posiadał wytrychy mimo, że nie trudnił się zawodem, w którym są one potrzebne, a który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 129 § 1 pkt 1 k.w. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 7 (siedmiu) dni aresztu;
- na podstawie art. 129 § 3 k.w. orzeka przepadek wytrychów wskazanych i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/480/17/P pod poz. 4 i 8 (k. 153 a.s.);
- przyznać i wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa adwokatowi E. Z. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy 24/100) złotych tytułem wynagrodzenia za świadczoną obronę z urzędu;
- kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1025/17

UZASADNIENIE

I. Z. został oskarżony o to, że: w nocy z 28/29 września 2017 roku w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do sklepu ogrodniczego (...) S.C. w ten sposób, że uszkodził wkładki zamka do drzwi wejściowych, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, działając na szkodę M. S. i D. F., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie IV Wydział Karny z dnia 24 marca 2015 roku sygn.. IVK 12/15 za umyślne przestępstwo podobne, tj. za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, którą to karę odbywał w okresie od 13 lutego 2014 roku do 18 grudnia 2014 roku, tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Puławach ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 28 września 2018 roku I. Z. został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji w osobach K. S. oraz M. K. w P. na osiedlu (...). W trakcie zatrzymania K. S. zauważył, iż I. Z. ma na szyi plaster. Po zatrzymaniu w trakcie przeszukania przy I. Z. ujawniono przedmioty w postaci wytrychów do otwierania zamków, latarkę, rękawiczki, kominiarkę schowaną w majtkach oraz uniwersalny klucz do zamków. I. Z. w toku rozpytania podał, iż wytrychy znalazł tydzień wcześniej w L.. I. Z. nie trudni się zawodem, w którym wytrychy są potrzebne do jego wykonywania, aczkolwiek był kilkukrotnie skazywany za kradzieże z włamaniem.

Tej samej nocy co zatrzymanie I. Z. miała miejsce próba włamania do sklepu ogrodniczego (...) S.C. w P. przy ulicy (...), w trakcie której nieustalony sprawca uszkodził wkładki zamka do drzwi wejściowych. Sprawcy tego nikt dokładnie nie widział, użyty na miejscu pies służbowy policji nie podjął tropu. Jedynie przypadkowy świadek M. O. twierdziła, iż przechodząc obok tego sklepu słyszała „odgłos jakby ktoś grzebał w zamku” widziała przy rzeczonym sklepie mężczyzn, którzy tam stali, a gdy jeden z nich ją zobaczył zaczął kaszleć na co pozostali przyjęli postawę jakby sobie rozmawiali. Według jej relacji jeden z tych mężczyzn miał biały plaster na szyi.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy w Puławach ustalił na podstawie dowodów w postaci zeznań świadków M. S. k. 42, 272-272v, M. O. k. 38b, 272c-273, K. S. k. 104v, 273, D. F. k. 292v, M. K. k. 295v oraz dowodów w postaci, protokołu zatrzymania osoby w dn. 28.09.2017 r. k. 15, protokołu zatrzymania rzeczy od I. Z. k. z dn. 28.09.2018 r. k. 17-19, protokołu przeszukania osoby k. 20-22, dokumentacji fotograficznej k. 23, 67-69, 138, protokołu oględzin usiłowania kradzieży z włamaniem do sklepu ogrodniczego k. 25-26, protokołu zatrzymania rzeczy od M. S. k. 29-31, protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych w miejscowości P. ul. (...) k. 46-49, 98-99, protokołu zatrzymania rzeczy od I. Z. k. z dn. 29.09.2018 r. k. 60, 62, protokołu oględzin osoby I. Z. z dn. 29.09.2017 r. k. 65-66, opinii z zakresu badań mechanoskopijnych k. 117-119, protokołu oględzin telefonu komórkowego z dnia 9 listopada 2017 r. k. 148-149, odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie IV K 12/15 z dnia 24 marca 2015 r. k. 170-173, 228-231, danych o karalności k. 225, 265-266, danych osobo poznawczych k. 233, dokumentacji medycznej k. 282.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył co następuje:

Jedynym wyrokiem jaki w sprawie mógł zapaść jest wyrok skazujący oskarżonego za wykroczenie polegające tym iż krytycznego dnia w P. I. Z. posiadał wytrychy mimo, że nie trudnił się zawodem, w którym są one potrzebne. Z dowodów zabranych w sprawie wynika, iż jest to jedyny czyn zabroniony, który można przypisać oskarżonemu. Dowodami, które prowadzą do takich ustaleń są zeznania funkcjonariuszy dokonujących zatrzymania oraz protokołów przeszukania osoby, a także opinia z zakresu badań mechanoskopijnych. Wskazują one jedynie na to, iż w pobliżu, lecz jednak nie bezpośrednio przed sklepem, w którym uszkodzono wkładki do zamków zatrzymano oskarżonego, który miał wytrychy i plaster na szyi. Dla organów dochodzeniowych w sensie kryminalistycznym okoliczność taka może uzasadniać proste przypuszczenie, że to właśnie I. Z. próbując dokonać włamania uszkodził rzeczony zamki. Wskazać jednak należy, że jest to jedynie poszlaka i to nie pełna, która uzasadnia taki wniosek. Poszlaka tym się różni od dowodu bezpośredniego, że nie wskazuje ona na fakt główny, lecz jedynie pośrednio potwierdza ważne tezy dowodowe. Inaczej mówiąc, upoważnia tylko do wniosku, że określony fakt mógł zaistnieć, ale wcale nie musiał. Poszlaką w takim sensie jest np. zeznanie świadka, który potwierdza, że słyszał charakterystyczny dźwięk „grzebania w zamku” oraz zatrzymanie danej osoby z wytrychami w pobliżu sklepu pokrzywdzonych. Poszlaką jest też, ustalenie, że zatrzymany miał plaster na szyi tak samo jak mężczyzna opisywany przez świadka, a który miał stać wcześniej obok rzeczony sklepu

W literaturze przedmiotu, M. C. (1) zdefiniował poszlakę, jako fakt, który jest bezpośrednim przedmiotem dowodu i który pozwala na wyciągnięcie wniosku o istnieniu lub nieistnieniu faktu głównego, będącego ostatecznym przedmiotem procesu [patrz: M. Cieślak, Zagadnienia dowodowe w procesie karnym, W-wa 1955, s 82]. Dla autora innej monografii poświęconej temu zagadnieniu Jana Nelkena, poszlaka oznacza fakt uboczny w stosunku do faktu głównego, który rozpatrywany pojedynczo stwarza jedynie prawdopodobieństwo dotyczące sprawcy przestępstwa, a

który łącznie z innymi faktami stwarza podstawę pewności co do sprawcy przestępstwa [J. Nelken, Dowód poszlakowy w procesie karnym, Wydawnictwo Prawnicze, W-wa 1970].

Uzyskanie w wyniku postępowania pojedynczych dowodów poszlakowych nie stanowi w żadnej sytuacji podstawy do wydania wyroku skazującego osobę przeciwko, której świadczy określona poszlaka. Pojedyncza poszlaka czy kilka poszlak nie upoważniają tym samym do wniesienia aktu oskarżenia a tym bardziej wydania wyroku skazującego. Inaczej jest jednak w sprawie, w której przeciwko konkretnej osobie świadczy nie jedna poszlaka, ale ich zespół. Nie może to być jednak prosta suma kilku poszlak. Przede wszystkim każdy fakt dowodowy powinien być ustalony na podstawie samodzielnego źródła dowodowego i w sposób niewątpliwy wykluczać inny przebieg wydarzeń. Tak nie jest jednak w sprawie niniejszej, gdzie z opinii z zakresu badań mechanoskopijnych k. 117-119 wynika jedynie, iż zatrzymane u oskarżonego wytrychy nie wytworzyły śladów ujawnionych na uszkodzonych zamkach do przedmiotowego sklepu, a ściślej stwierdzono, że wygląd oraz charakter tych śladów wskazuje na to, że pochodzą one od **tego typu** narzędzi jak porównawcze wytrychy, jednak ślady na wewnętrznych elementach wkładek zamków nie posiadają takich cech charakterystycznych na podstawie których można byłoby wydać bardziej kategorię opinię (ustalić egzemplarz narzędzia od którego one pochodzą). Zatrzymanie więc danej osoby z wytrychami, które mogły wytworzyć tego samego rodzaju uszkodzenia w zamkach do sklepu, lecz bez ustalenia, że to właśnie te zatrzymane narzędzia spowodowały stwierdzone uszkodzenia nie może prowadzić do wniosku, że to zatrzymany mężczyzna był sprawcą usiłowania włamania. Co więcej w gruncie rzeczy nie ustalono w sprawie w jaki sposób I. Z. wszedł w ich posiadanie. Nie można też mu dowiedzieć, iż to on się nimi posługiwał, lub był w porozumieniu z innym sprawcą, który miał się tymi wytrychami posługiwać. Brak tropów osmologicznych oraz fakt, iż oskarżony nie został ujęty w niewielkiej odległości od tegoż, jak też brak odcisków linii papilarnych oskarżonego na drzwiach lub zamkach przedmiotowego sklepu także przeczy tezie oskarżenia. Przede wszystkim jak już podkreślono w łącznym zestawieniu tych dowodów Prokurator nie dowód w sposób niewątpliwy iż zatrzymane narzędzia były używane do stwierdzonej próby włamania do przedmiotowego sklepu. Mogły być więc to równie dobrze inne narzędzie iż te, które rzeczywiście zostały użyte do usiłowania włamania do rzeczonoego sklepu.

Analiza zebranych w sprawie dowodów nie pozwala na stwierdzenie, iż pomiędzy poszczególnymi dowodami zachodzi logiczny, wewnętrzny i obiektywny związek wskazujący na sprawstwo oskarżonego w zarzucanym mu czynie.

Ewidentnym jest jednak, iż oskarżony posiadał przy sobie zatrzymane wytrychy, a nie zajmuje się zawodem, w którym są one potrzebne. Zgodnie zaś z art. 129 § 1 pkt 1 k.w. kto wyrabia, posiada lub nabywa wytrychy, jeżeli nie trudni się zawodem, w którym są one potrzebne, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie zaś z art. 129 § 3 k.w. wytrychy, klucze lub narzędzia podlegają przepadkowi, choćby nie stanowiły własności sprawcy. Dlatego zachowanie oskarżonego wypełniło dyspozycję art. 129 § 1 pkt 1 k.w. i za to na podstawie tego przepisu wymierzono mu najsurowszą możliwą karę 7 dni aresztu, a to ze względu na jego uprzednią karalność.

Z tych względów i na podstawie powołanych wyżej przepisów orzeczono jak w sentencji wyroku.